

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 21CoE/120/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8807200213  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8807200213.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnej H. H., bytom O. XXX, o vymoženie 124,74 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 6Er/24/2007-30 zo dňa 01.03.2013 jednohlasne takto

### rozhodol:

I. Z a m i e t a návrh oprávneného na prerušenie konania.

II. P o t v r d z u j e uznesenie.

### odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju s tým, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie.

Súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju z dôvodu, že nedošlo k platnému založeniu právomoci rozhodcovského súdu pre nedodržanie zákonom vyžadovanej písomnej formy rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovský rozsudok, ktorý je v prejednávanej veci exekučným titulom, je preto nevykonateľný.

Oprávnený v odvolaní navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Navrhol konanie prerušiť a predložiť vec Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“).

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Na margo návrhu na prejudiciálne konanie, aby Súdny dvor rozhodol o otázke, či ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, odvolací súd poukazuje na judikatúru Súdneho dvora, ktorá nepodporuje právny názor oprávneného: rozsudok Súdneho dvora Pannon C- 243/08, rozsudok Súdneho dvora Asturcom C- 40/08, rozsudok Súdneho dvora Freiburger Kommunalbauten C-237/02, rozsudok Súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05.

Za tohto stavu odvolací súd návrh oprávneného na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. zamietol.

Rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú správne súd prvého stupňa aj bez návrhu prioritne riešil, je otázka platnosti rozhodcovskej doložky (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 3Cdo 146/2011, 6Cdo 143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach

IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011).

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Rozhodcovská doložka zakladajúca právomoc Rozhodcovského súdu nebola súčasťou zmluvy o úvere (ktorú zmluvné strany podpísali), ale bola súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru - článok 17. Tie ale neboli zmluvnými stranami podpísané.

Takúto rozhodcovskú zmluvu ale nemožno považovať za uzavretú podľa § 3 a 4 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Táto zmluva sa totiž nemôže uzatvoriť len odkazom na úverové podmienky. Je to zmluva, ktorej obsah a forma sú uvedené v zákone a tento vylučuje jej uzavretie len odkazom na úverové podmienky, pokiaľ ide o spotrebiteľské zmluvy. Ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka tu nie je možné použiť a u spotrebiteľských zmlúv niet úpravy obdobnej ako u poisťných zmlúv v prípade § 788 ods. 3 OZ. Neexistencia rozhodcovskej zmluvy znamená to, že rozhodcovský súd nemohol daný spor prejednať. Rozhodcovská zmluva je pojmovo procesným dojednaním, ktorej cieľom je založenie právomoci rozhodcu či Stáleho rozhodcovského súdu, a to namiesto alebo vedľa právomoci súdu všeobecného. Možno povedať, že rozhodcovská zmluva má zmiešanú povahu, pretože sa jednak uzatvára podľa procesného predpisu, a to zákona o rozhodcovskom konaní, ktorý stanovuje len niektoré pravidlá uzatvárania, pokiaľ ide o obsah a formu, avšak v ostatnom, najmä pokiaľ ide o náležitosti právnych úkonov a kontraktačného procesu, je nutné túto doložku podriaďiť režimu hmotného práva. Rozhodcovská zmluva je teda uzatváraná podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o zmluvách ako najbližšieho právneho odvetvia. Rozhodcovská doložka nie je koherentnou súčasťou hlavnej zmluvy, v ktorej je obsiahnutá, a platí doktrína separácie rozhodcovskej zmluvy a zmluvy hlavnej, podľa ktorej sú obe zmluvy na sebe celkom nezávislé. V exekučnom konaní v každom štádiu treba skúmať existenciu podmienok konania a jednou z nich je existencia exekučného titulu. Ak tento bol vydaný orgánom, ktorý na to nemal právomoc, potom ide o akt, ktorý nemá atribúty exekučného titulu a dôsledkom je zastavenie exekučného konania alebo zastavenie exekúcie alebo zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré má v konečnom ten dôsledok, že v zmysle § 44 ods. 3 Exekučného poriadku sa exekučné konanie zastaví.

Aj keď rozhodcovská doložka bola súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sa nachádzali na zadnej strane zmluvy, ako správne poznamenal súd prvého stupňa s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo 245/2010, ani zo samotného technického spojenia zmluvy a Všeobecných podmienok poskytnutia úveru nemožno vyvodiť, že obsahuje nepochybný prejav vôle účastníkov zmluvy o úvere.

Z obsahu odvolania nevyplýva to, že by oprávnený akokoľvek spochybnil záver súdu prvého stupňa o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy z dôvodu nedodržania zákonom vyžadovanej písomnej formy. Odvolací súd je pritom podľa § 212 ods. 1 O.s.p. viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania.

Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú doložku nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie za osvojenia si dôvodov uvedených prvostupňovým súdom (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.